

mes, og som faa Ulemperne. At Selskabet vel nok paa en mere heldig Maade varetager sine Aktionærers Interesser, skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed.

Formanden: Jeg skal nu udsætte Mødet. Det optages igen Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 4^b.

Mødet genoptoges Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Jacob Christensen: Det er jo ret naturligt, at der under disse Dages Forhandlinger har lydt almindelig Tilfredshed med den gode finansielle Stilling, der raader for Tiden i vor Statshusholdning, og det er navnlig ret naturligt, at denne Tilfredshed kommer stærkest frem i de Udtalelser, der fremsættes fra Socialdemokratiet. Den gode finansielle Status gør det nemlig muligt, at der kan ventes større Lydhørhed end under en daarlig finansiell Balance for adskillige af de Krav, som vi gerne vilde have gennemførte, Krav, der særlig tage Sigte paa at komme Arbejderbefolkningen til gode. Men det er ret mærkeligt at se, at den højtærede Finansminister straks vil ligesom skræmme os tilbage ved at fortælle om de mørke Udsigter for Statshusholdningen, de daarlige Tider, som man venter ville komme. Det er ligesom man ved at opstille disse Skræmmebilleder vil holde os tilbage med vore Krav. De, der staa for Kassen, holde jo i Almindelighed igen, og den højtærede Finansminister har ikke saa lidt tilfælles med sine Forgængere paa dette Omraade. Jeg indrømmer gerne, at der er sket en Forandring til det bedre, men dog vil den højtærede Minister gerne fortælle, at den Opgangsperiode, vi ere inde paa, sikkert kun vil blive af kort Varighed, og at vi snart ville faa Nedgangstider, hvorfor det gælder at holde igen, naar der er Tale om de store Bevillinger.

Jeg tror nu ikke, det skal lykkes den højtærede Minister at skræmme os tilbage med vore Krav. Vi ville møde med dem Gang efter Gang, indtil de efterhaanden opfyldes. Jeg har ogsaa adskillige Krav. Forinden jeg omtaler disse, vil jeg imidlertid omtale et Forhold, som jeg synes, man maa opholde sig ved, naar Talen er om en god finansiell Stilling i Statshusholdningen. Det er det Forhold, der rummes i Spørgsmaalet: Hvorledes forholder det sig paa det finansielle Omraade ude i Kommunerne? Medens Statskassen kan glæde sig ved en stor Beholdning og et stort Overskud paa sidste Statsregnskab, arbejder Kommunerne under langt vanskeligere Forhold. Der kan man som Regel ikke glæde sig ved noget Overskud, naar Aaret er sluttet, ej heller som Regel ved nogen større Kassebeholdning. Og naar den finansielle Stilling i mange Kommuner er ret daarlig, skyldes det i ikke ringe Grad de Love og Foranstaltninger, som vedtages her i Rigsdagen. Paa de forskellige Kommuners Budgetter er der store Udgifter, navnlig til Skolevæsen, Alderdomsunderstøttelse og Fattigvæsen. At Udgiften paa den sidste Konto, Fattigvæsenet, er i saa stærk Stigning, skyldes i ikke ringe Grad, at vi have gennemført Tuberkuloselovene, som i høj Grad bidrage til, at Fattigbudgettet stiger. I Silkeborg Kommune, som jeg har den Ære at repræsentere, kan man let paa-vise, at dette har tynget ret haardt paa Fattigbudgettet. Adskillige andre Love, som vi have vedtaget, have ogsaa givet Kommunerne betydelige Udgifter paa det administrative Omraade. Mange af disse Foranstaltninger skulle jo gennemføres ved Hjælp af Kommunerne. Der er, som sagt, langt fra Velstand ude omkring i Kommunerne. Der er endog mange Steder ret trykkede Forhold, og det kan man bl. a. se deraf, at Skatteprocenten mange Steder er meget højt oppe, i adskillige Kommuner over 10, og det er, synes jeg, meget højt. Der vil sikkert være god Grund til, at man her inde ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Det er jo ikke noget nyt Emne. Det har tidligere været under Overvejelse fra Lovgivningsmagts Side, hvorledes man skulde raade Bod herpaa. Det var saa-